

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, ΕἶΝΑΙ, ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ.

Τώρα ὅμως, θά πρέπει νά κάμωμεν ἓνα διαλογισμόν, τὸ τί εἶναι αὐτὴ ἡ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ ὅσον μᾶς εἶναι δυνατὸν.

Ἡ ΑΠΟΛΥΤΟΣ αὐτὴ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, εἶναι, πρῶτον, ἡ ἴδια ἡ φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ ποῦ θά μπορούμεν νά τὴν ὀνομάσωμεν Ζωή. Τί ἄλλο μπορεῖ νά εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ παρά ἡ Ζωή; Ὅμως, ὅταν λέγωμεν Ζωή, τί ἐννοοῦμεν; Κι' αὐτὸ θά τὸ ἐρευνήσωμεν.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ θά διακρίνωμεν καὶ ἄλλο χαρακτη-
ριστικὸν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, τὴν ΠΑΝΑΓΑΠΗΝ, ὅμως, προτοῦ ἀκόμα ἐκφρασθῆ. Θά δοῦμεν
ὅμως σάν ΠΑΝΑΓΑΠΗ καὶ τὴν ΠΑΝΑΓΡΑΘΟΤΗΤΑ. Δέν εἶναι ἀπολύτως συνώνυμα αὐτὰ τὰ δύο,
ὡστόσον, τόσο ὅμοια. Θά δοῦμεν ἐπίσης καὶ τὴν φύσιν αὐτὴ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ ποῦ εἶ-
ναι ἡ Παντοδυναμία. Τὸ τρίγωνο, Ζωή. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, ΕἶΝΑΙ ἡ Ζωή.

Ἡ Ζωή ὅμως διὰ νά γίνῃ ἀντιληπτὴ πρέπει νά περικλείῃ τὴν Αὐτάρκειαν
ποῦ εἶναι χαρακτηριστικὸν τώρα τῆς Ζωῆς, τὴν Παντοδυναμία, Παναγαθότητα καὶ Πανσοφία.

Πανσοφία; Ἐτό σημεῖον αὐτὸ θέλω βαθύ διαλογισμόν. Τί εἶναι: ἡ Πανσοφία;
Τί μπορεῖ νά εἶναι ἡ Πανσοφία; Γνωσις μὴπως; Οἱ γνώσεις, πολλές γνώσεις σέ μιὰ ὕ-
παρξιν φαινόμενο τῆς Ζωῆς δίδουν μιάν κατάστασιν ποῦ τὴν ὀνομάζομεν Σοφίαν. Ποιὰ
σχέσιν ὅμως ἔχει αὐτὴ ἡ ἐννοια μὲ τὴν Πανσοφίαν; Ἀκριβῶς διὰ νά μὴ γίνῃ αὐτὸ τὸ με-
γάλο λάθος θά πρέπει τώρα νά διαλογισθοῦμεν σάν πραγματικοὶ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας.
Σ' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν, οἷανδήποτε ὕπαρξιν. Σοφὴ ὕπαρξιν, ἡ ὁποία μέσον προσηλώσεως,
ἀσφαλῶς, διαλογισμοῦ, ὀρθολογισμοῦ συγκεντρώσεως, ἐμπειριῶν. Ἐμπειριῶν: Ἀπὸ τὴν
γνωσιν καταστάσεων ἐντὸς κόσμων ὀρισμένων διαστάσεων καὶ συγκεκριμένως τοῦ κόσμου
τῶν τριῶν διαστάσεων, τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ὀδηγεῖ σέ ἓν σύνολον ἁρμονικῶς το-
ποθετηθέντων γνώσεων ποῦ θά ὀνομάσωμεν Σοφία.

Ὅστε, ἡ Σοφία εἶναι ἀποτέλεσμα γνώσεων, ἐμπειριῶν, προσηλώσεως, δια-
λογισμῶν μιᾶς κάποιας ὑπάρξεως ποῦ θά πῶ φαινόμενο τῆς Ζωῆς.

Ὅμως, ἡ Πανσοφία εἶναι κάτι ἄλλο. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ φύσις τῆς Ζωῆς,
καὶ εἶναι Νόμος ἁΐτια. Δέν εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς Αἰτίας. Ὅστε καμμιά σχέση σέ δέν
ὑπάρχει μεταξύ τῆς γνωστῆς ἐννοίας ποῦ μᾶς δίδει ἡ λέξις Σοφία μὲ τὴν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ
ΕἶΝΑΙ Πανσοφία. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ ὅλες τὲς ἄλλες τρεῖς Θεῖες Καταστάσεις, τὴν
Παντοδυναμίαν, καὶ τὴν Παναγαθότητα, ἀκόμα θά ἔλεγα σ' αὐτέας. εἶναι πιὸ κτυπητὴ ἡ
ἀντίθεσις, εἰδὸτι εἶναι ἀντίθεσις σ' αὐτέας.

Ἀντίθεσις: Γιατί ἀντίθεσις; Γιατί αὐτὸ ποῦ λέγομεν δύναμιν εἰς τὴν
ζῶσαν ὕπαρξιν φαινόμενον τῆς ζωῆς, αὐτὰ ποῦ λέγομεν, λέγω, δύναμιν, εἶναι
ἐπίδειξις ἀδυναμίας, στενοκαρδίας. Ἡ δύναμις εἶναι μέσα εἰς τὴν Πανσοφίαν καὶ ὄχι
εἰς τὴν ἐπίδειξιν ἀφροσύνης. Καὶ πολλές φορές ἡ λεγομένη δύναμις εἰς τὸ ὑλικὸν σας
κόσμον συνοδεύεται μὲ τὴν ἀφροσύνην. Ποιὰ ἡ σχέση Παναγίας μὲ τὴν Γῆϊνην Ἀγάπην,
καὶ οἶτι τὸ ὅτι ὀνομάζει ὁ ἄνθρωπος σεξουαλικὴ ἀγάπη. Ἐγωῖστικὴν ἔκφρασιν μιᾶς καθα-
ρῶς τοποχρονικῆς ὑπάρξεως. Γιὰ μᾶς τοὺς ἐρευνητάς τῆς ἀληθείας δέν θά γίνεταί καμμιά
ἀπαλύτως σύγκρισις. Δέν θά ζητοῦμεν γὰ ἀντιληφθοῦμεν τὰ Οὐράνια, τὸ Φῶς, μὲ τὰ ἐπι-
γεια, τὸ σκοτός. Προσέξτε σὲ τὸ σημεῖον αὐτό.

Τί ὅμως πρέπει νά κάμωμεν ἡμεῖς; Ἀπὸ ποῦ πρέπει νά ἀρχίσωμεν οἱ
ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας; Πῶς θά ἀντιληφθοῦμεν τὴν Παναγίαν; Ἀπὸ ποῦ θά πρέπει νά
ἀρχίσωμεν; Καὶ ὅταν λέγωμεν ἡμεῖς, Ἀγάπη, τί θά ἐννοοῦμεν; Ἀσφαλῶς ὄχι ὅτι θά
ἔπαιρνε σάν Ἀγάπη οἰοσθήκοτε συνήθης ἄνθρωπος γύρω μας ἀπὸ δικῆς του ἐμπειρίας
ποῦ νά ἐφαρμόζῃ εἰς τὰ μέτρα ἐγωῖσμοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ἐγωῖσμοῦ τὸ Φῶς—Ἀγάπη
χάνει τὴν λάμπιν του. Θά μοῦ πῆτε ὡστόσον εἶναι ἔκφρασις τοῦ φωτός. Σ' αὐτὸ δέν θά
διαφωνίσωμεν, ἀλλὰ αὐτὸ δέν θά τὸ ὀνομάσωμεν Ἀγάπη—Φῶς, καὶ δέν θά γνωρίσω τὸ
φῶς ἀπὸ τὴν διάθλασιν τοῦ αἵματος.

Ο έρευνητής της αλήθειας θα έρευνήσει πιο βαθιά να βρή την Αγάπη για να εισέλθει στην Παναγάπη. Ο έρευνητής της αλήθειας θα εισχωρήσει πιο βαθιά μέσα στην λεγομένη δύναμιν για να εισχωρήσει μέσα εις την Θεϊαν Παντοδυναμίαν. Καί ο έρευνητής της αλήθειας θα εισχωρήσει πιο βαθιά μέσα, όχι στην γνώσιν, όχι στην εμπειρίαν, αλλά μέσα στην Ίδιάν του την ψυχή για να βρή τί είναι ή φύσις του έαυτου Ψυχής, για να βρή την αλήθειαν.

Κι όταν βρή την αλήθειαν θα βρή τί είναι ή Πανσοφία, ή Παντοδυναμία ή Παναγαθότης κι όταν καθαρό τοποχρονικό μπορεί να δώσουν αυτές οι Θεϊες Καταστάσεις μέσον του εις τους κόσμους των διαφόρων διαστάσεων, τότε αν κάμη σύγκρισιν με ότι κόσμος γνωρίζει σαν Αγάπη, δύναμιν και Σοφία, θα δει την μεγάλην διαφοράν. Πιστέψετε με πολύ μεγάλην διαφοράν. Θα δει την λεγομένη δύναμιν, ότι δεν είναι τίποτε άλλο παρά ματαιοδοξία, και αδυναμία. Θα δει την λεγομένη Αγάπη, διαφορά στάδια έκφρασεως του έγωισμού. Θα δει την λεγομένη Παναγαθότητα και πάλιν στάδια ικανοποιήσεως αυτού του νοσηρού έγωισμού της άτομικότητος-προσωπικότητος. Προσέξτε; όχι μόνον προσωπικότητος αλλά άτομικότητος - προσωπικότητος. Αργότερα θα εξηγήσωμεν την διαφοράν.

Για την Αγάπη μας έδωσεν ο Απόστολος Παύλος τον τρόπον να την βρούμεν, θα την βρήτε στις έπιστολές του και κυρίως εις την προς Κορινθίους έπιστολήν του. Την δύναμιν ενός έρευνητού ή έρευνητριάς της αλήθειας που θα είναι εύλογία της Θεϊας Παντοδυναμίας θα την εκφράσετε έσεις στην Ψυχοθεραπείαν, όμως ταυτόχρονα με την πραγματική Παναγαθότητα και Αγάπη. Μην φαντασθήτε ότι μπορείτε να γίνετε ένας πραγματικός Ψυχοθεραπευτής αν δεν γίνη πρώτον ή καρδιά σας ο φάρος του ΛΟΓΟΥ, αν δεν ακτινοβολή ή καρδιά σας την πραγματική Αγάπη.

Θά ήθελα όταν θα μέινετε μόνοι στον Διαλογισμό σας να σκεφθήτε, ποιά είναι ή διαφορά της έννοιας της Αγάπης όπως την αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι γύρω μας, θα δητε ότι ποτέ δύο άνθρωποι δεν αντιλαμβάνονται την Αγάπην με τον Ίδιον τρόπον. Καί το Ξε είναι τί είναι ή πραγματική Αγάπη που θα την αντιληφθήτε όλοι σας με τον Ίδιον τρόπον.

Να το επαναλάβω αυτό. Την Αγάπη όπως την γνωρίζετε ο άνθρωπος, δια μέσου των φακών της άτομικότητος, της προσωπικότητος και του έγωισμού την βλέπει πολύ διαφορετικήν ο ένας από τον άλλον. Σε χίλιους ανθρώπους ποτέ δύο άνθρωποι δεν έχουν δεξί το Ίδιο πράγμα. Τόσον μεγάλη διαφορά.

Την πραγματική Αγάπη όλοι ανεξαιρέτως εί πραγματικοί Άδελφοί έρευνηταί της Αληθείας, δεν λέγω θα την δούν, θα την εκφράσουν, γιατί θα τον αισθανθούν όλοι το Ίδιον, γιατί θα ακτινοβολούν όλοι τον Ίδιον ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. Προσέξτε την διαφοράν. Κι αν έρωτηθούν τί είναι ή Αγάπη θα γνωρίζουν μέν, δεν θα μπορεί όμως κανένας απ' αυτούς να την περιγράψη γιατί δεν υπάρχουν άνθρωπινοι λόγοι να περιγράψουν αυτήν την Θεϊαν Κατάστασιν.

Σεις σαν Άδελφοί έρευνηταί της αλήθειας δεν θα αρχίσετε την έρευνάν σας σε στάσιμα νερά, δεν θα προσηλωθήτε στα πολύ γνωστά τοποχρονικά πράγματα γύρω σας, αλλά ο διαλογισμός και ο όρθολογισμός σας θα στραφή ύψηλότερα θα έλεγα, μέσα σας, προς το άνέσπερο Φως της Αληθείας της Αγάπης, της Ζωής. "Αίξείτε και δοθήσετε υμίν". Ζητάτε από τον έσωτερον έαυτόν σας Ψυχή Αυτόεπίγνωσιν τον φωτισμόν και θα τον δώση εις το τέκνον της ή Ψυχή Αυτόεπίγνωσις, εις το τέκνον της τον κατώτερον έαυτό σας παρούσα προσωπικότητα Αυτόεπίγνωσιν.

"Στώμεν καλώς εν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Άνερχόμεθα, μπαίνομεν σιγά σιγά μέσα στο Λευκογάλαζο Φως. Λευκογάλαζο Φως όμως που είναι τόσον λαμπρόν που ποτέ δεν το έχουν δεξί τα ανθρώπινα σας μάτια.

Γύρω σας είσασταν μέσα σ'έναν ώκεανόν που παντού, πάνω, κάτω γύρω από φως που πάλλει με Λευκογάλαζον Ζωήν. Είπα τόσον έντονον φως που δεν το είδαν ποτέ τα μάτια σας τα υλικά. Είσχωρεξί μέσα σας και μέσα του είσαστε Λευκογάλαζοι Άρχαγγελοι, σαν τους αδελφούς σας που είναι γύρω σας κοντά σας και σας χαμογελούν.

Πιστέψέξέ με δεν είναι πιο ωραίοι από σας. Σωματικά είναι σαν Άνθρωποι, Άκτινοβολές; Ναί είναι πιο έντονες Έκείνων, το δέχομαι αλλά πιο ωραίοι από σας

δέν εἶναι Ἐκεῖνοι. Καί Ἐκεῖνοι ὠραῖοι καί ἐσεῖς ὠραῖοι. Πολλοί γύρω σας, πάρα πολλοί καί νοιώθουν μεγάλην ἀγαλλίασιν τώρα πού εἴσθε μαζί τους. Πιό χαμηλά κάπου κοντά στήν κοιλιακήν χώραν, δεξιά, στήν δεξιάν πλευράν σας ὑπάρχουν ἑξαπτέρυγα, σάν ἑξάκτινοι Ἄστéρες μέ Διάνοιες μέσα πού εἶναι ἄλλες ὀντότητες, πάλιν Ἀρχαγγελικές Ἄλλον ἔργον Αὐτοί.

Βαθειές εἰσπνοές καί γεμῖστε ἀπ'αὐτό τό Λευκογάλαζο Φῶς. Αὐτοί οἱ παλμοί πού μέσα στούς ὀποίους ζοῦμεν, εἴμεθα, αὐτοί οἱ παλμοί ὅλοι εἶναι τό Λίθε- ρικό σέ Ἐκφρασιν τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, καί δέν εἶναι τοῦ Ἡλιακοῦ μας συστήματος οὔτε τοῦ Γαλαξιακοῦ, εἶναι Πανσυμπαντική Ἐκφρασις αὐτή, πού εἶναι καί ἐδῶ καί πέραν τῶν Γαλαξιῶν, εἶναι Κατάστασις.

Ἐπιστρέφομεν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῶ πάντοτε".